

તીર્થંકરના દિલમંદિરે

તીર્થંકરના દિલમંદિરે, ભંડારેલી જે વાણી;

જગકલ્યાણી પુણ્યોદયથી, નીકળી ગઈ તે સત્વાણી.

તીર્થંકરના હૃદયામાંથી, નીકળી નો'તી જે વાણી;

‘દાદા’ના શ્રીમુખ-કમળથી, બહાર પડી છે તે વાણી.

ખટપટિયા વીતરાગ છે પાક્યા, કળિયુગનો જો પુણ્યોદય;

રહેજારહેજે આવી મળતા, સર્વે જીવનો સર્વોદય.

સન્મુખ જયકારા બોલાવી, ઝગવે આનંદ સરવાણી;

જ્ઞાનાગ્નિથી બાળી કાઢે, પૂરવનાં પાપોનું પાણી. - તીર્થંકરના...

એક જ ફેરો દર્શન કરતાં, ભુલાતાં નથી જીવનભર;

પૂર્ણેશ્રી પુદ્ગલ ‘પ્યોરિટી’, આપ્તપુરુષનું અંતર.

સામાને સંતોષી ચલતાં, સમૃદ્ધ શિવકર પંચાગ્નિ;

કેવળ દર્શન, જ્ઞાન અખંડિત, ક્રાંતિકારી ‘વિજ્ઞાની’. - તીર્થંકરના...

દુનિયાભરની ખાતાવહીમાં, અંતે ખોટ છે સરવાળે;

પોતે પોતાને જાણીલે, શુદ્ધાત્મિયા સંસ્કારે.

કાયા આખી વહોરાવી દે, “જ્ઞાની”-ચરણે સાષ્ટાંગી;

આજીવન અભયદાની, મરણાન્તે સત્ સિદ્ધાંગી. - તીર્થંકરના...

પિસ્તાળીસ આગમ સન્મુખે, સમયસારી ઉપાંગી;

‘દાદા’નું પ્રત્યક્ષ જ દર્શન, સર્વે કાળે ઉપકારી.

નિયમકેન્દ્રી આ દુનિયામાં, ‘રિઝર્વ’ કરજો ‘અકમ’ ‘સીટ’;

પાંચ જ આજ્ઞાનો પરમારથ, ‘એબ્સોલ્યુટ’થી ‘રિયલ’ સ્થિત. - તીર્થંકરના...

C